

The Relationship between Surrealism and Corporeality in Sam Shepard and Joseph Chaikin's *Tongues*, *Savage/Love* and *The War in Heaven*

Emma Creedon

University College Dublin
E-mail: emmamarycreedon@yahoo.ie

Abstract

Shepard's early plays are concerned with a frustration with the limitations of language. This article investigates the failure of language, particularly in the context of the simulation of aphasic linguistic expression in *Tongues* (1978), *Savage/Love* (1979) and *The War in Heaven* (*Angel's Monologue*) (1985), theatre pieces that Shepard co-created with Joseph Chaikin. This essay demonstrates how the failure of the body can mirror language's shortcomings by analyzing Shepard's collaborations with Chaikin, who suffered from aphasia following a stroke in 1984. This enquiry traces a Surrealist lineage through this partnership and through both writers' links to Beckett. It suggests that the depreciation of language and of rational control can facilitate the liberation of automatist Surrealist expression. Nonetheless, the ultimate conclusion emerges in these works that language exists independently of the body.

Keywords: *Sam Shepard, Joseph Chaikin, Beckett, Surrealism, American Theatre*

Relația dintre Suprarealism și corporalitate în operele lui Sam Shepard și Joseph Chaikin: *Tongues* [Limbi] *Savage/Love* [Sălbatică/Iubire] și *The War in Heaven* [Războiul din Rai]

Piesele timpurii ale lui Shepard sunt preocupate de tema frustrării cauzate de limitele limbajului. Acest articol investighează neputințele limbii, în mod particular în contextul simulării expresiei lingvistice afazice din *Tongues* (1978), *Savage/Love* (1979) și *The War in Heaven* (*Angel's Monologue*) (1985), piese de teatru pe care Shepard le-a scris împreună cu Joseph Chaikin. Eseul demonstrează cum eșecurile corporalității pot oglindi limitele limbii prin analiza colaborării dintre Shepard și Chaikin, cel din urmă fiind diagnosticat cu afazie în urma atacului cerebral pe care acesta l-a suferit în 1984. Această investigație regăsește filiații de factură suprarealistă și face trimiteri la Beckett prin intermediul relațiilor dintre cei doi scriitori. Articolul sugerează că deprecierea limbii și a controlul rațional pot facilita eliberarea de sub automatismul verbal suprarealist. Totuși, concluzia este că, așa cum rezultă din aceste opere, limba există independent de corp.

